

kan virke handelsforvridende. Men vi kan som sagt ikke nå det inden den 5. marts 2005, så jeg forstår ikke rigtig forslaget.

Forslaget til folketingsbeslutning forfejer imidlertid også sit mål både i form og indhold, idet forslaget ikke tager højde for helt grundlæggende forhandlingsprincipper og forhandlingsdynamikken både i WTO og i EU. Det er da også grunden til, at regeringen ikke kan støtte B 9, og lad mig forklare hvorfor.

Forhandlingerne i WTO's Doharunde skal ikke blot afsluttes med enighed mellem alle 148 medlemslande, men skal også foregå efter princippet: Intet er aftalt, før alt er aftalt – hvilket kaldes single undertaking på forhandlings sproget. Med andre ord er der tale om, at der lægges op til en samlet, balanceret pakkevedtagelse ved afslutningen af WTO-forhandlingerne.

Ved mødet i WTO's generelle råd i juli sidste år blev man enige om en midtvejsaftale, som fastsætter rammerne for de videre forhandlinger. Midtvejsaftalen er en præcisering af forhandlingsmandatet for Dohaaf-talen. Det væsentligste resultat fra mødet sidste sommer var, at forhandlingerne kom tilbage på sporet igen efter de strandede forhandlinger i Cancún 2003. På landbrugsområdet opnåede man med rammeaftalen visse præciseringer, men vi er ikke fremme ved målstregen endnu.

Vi kan dog hæfte os ved, at netop eksportsubsidierne har fået en særlig fremhævet position i midtvejsaftalen, idet man i WTO er enige om, at disse skal fjernes inden en endnu ikke fastsat dato. Med andre ord: Beslutningen er nu taget. Det var den ikke, da Enhedslisten fremsatte forslaget i 2003, men det er den jo faktisk i mellemtiden blevet, hvilket overflødig-gør forslaget en kende.

Det eneste, der udestår, er den endelige dato i forhold til sidst. Det forhandles der så videre om. En forudsætning for, at der kan fastsættes en sådan dato for eksportsubsidierne formentlig på ministerkonferencen i Hongkong i december, er, at der bliver tale om en parallel udfasning af alle former for eksportstøtte. Dette er vigtigt, fordi andre industrialiserede lande flittigt benytter andre støtteformer, men med tilsvarende handelsforvridende virkninger. Så det ville være temmelig ubegavet at fjerne eksportstøtten fra EU og sige, at så er det hele overstået, for så har man jo ikke klaret alle de andre, der hedder eksportkreditter fra USA og statshandelsvirksomheder fra Canada og New Zealand og fødevarer-bistand med kommercielt sigte fra USA.

Så det ville være at svække hele handelslinjen over for bekæmpelse af den form for eksportstøtte, hvis man fulgte Enhedslistens forslag. Hvis vi gjorde det, ville vi ikke få al relevant handelsforvridende støtte med, og det ville ikke være særlig begavet. Det er vigtigt også af hensyn til opretholdelsen af opbakningen internt i EU til en fortsættelse af WTO-forhandlingerne, at vi fortsætter med at se på alle støtteordningerne.

Skal man sikre videre fremskridt i landbrugsforhandlingerne, er det også væsentligt at sikre fremskridt i Dohaforhandlingerne på andre forhandlingsområder såsom industritold, handelslettelser, tjenesteydelser m.v. Hvis vi nu fulgte Enhedslistens forslag, kunne vi godt droppe de forhandlinger, for så kom der ingen bevægelse i dem, og så var det jo afleveret.

Det er nemlig karakteristisk, at landbrugsforhandlingerne er mere fremtrædende i forhandlingsdetaljerne end ovennævnte øvrige rundemner, som jeg har nævnt. Det ville ikke være holdbart at sige o.k., så når vi ikke noget på området for industritold, handelslettelser og tjenesteydelser, og det ville ikke fremme Doharunden, som netop går ud på at stille den tredje verdens bedre.

Regeringen finder følgelig, at den bedste strategi for at fremme Doharunden, herunder landbrugsforhandlingerne og forhandlingerne om ulandenes mål om begrænsninger i landbrugsstøtteordningerne, er parallelle forhandlinger både internt inden for landbrugsafsnittene og horisontalt blandt alle Doharundens forhandlingsemner. Det er af ovennævnte grunde, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslag nr. B 9, men lad mig gentage, at regeringen fuldt ud støtter forslag til vedtagelse nr. V 12 – altså det, som drejer sig om at arbejde for en liberalisering af handel med landbrugsvarer. Det er, hvad vi gør, og det vil vi fortsætte med for snarest muligt at få en dato, som er en forhandlet dato, for afskaffelse af eksportsubsidier og andre eksportstøtteformer.

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er det meget muligt, at jeg ikke er i stand til at forstå det, udenrigsministeren siger – der kan